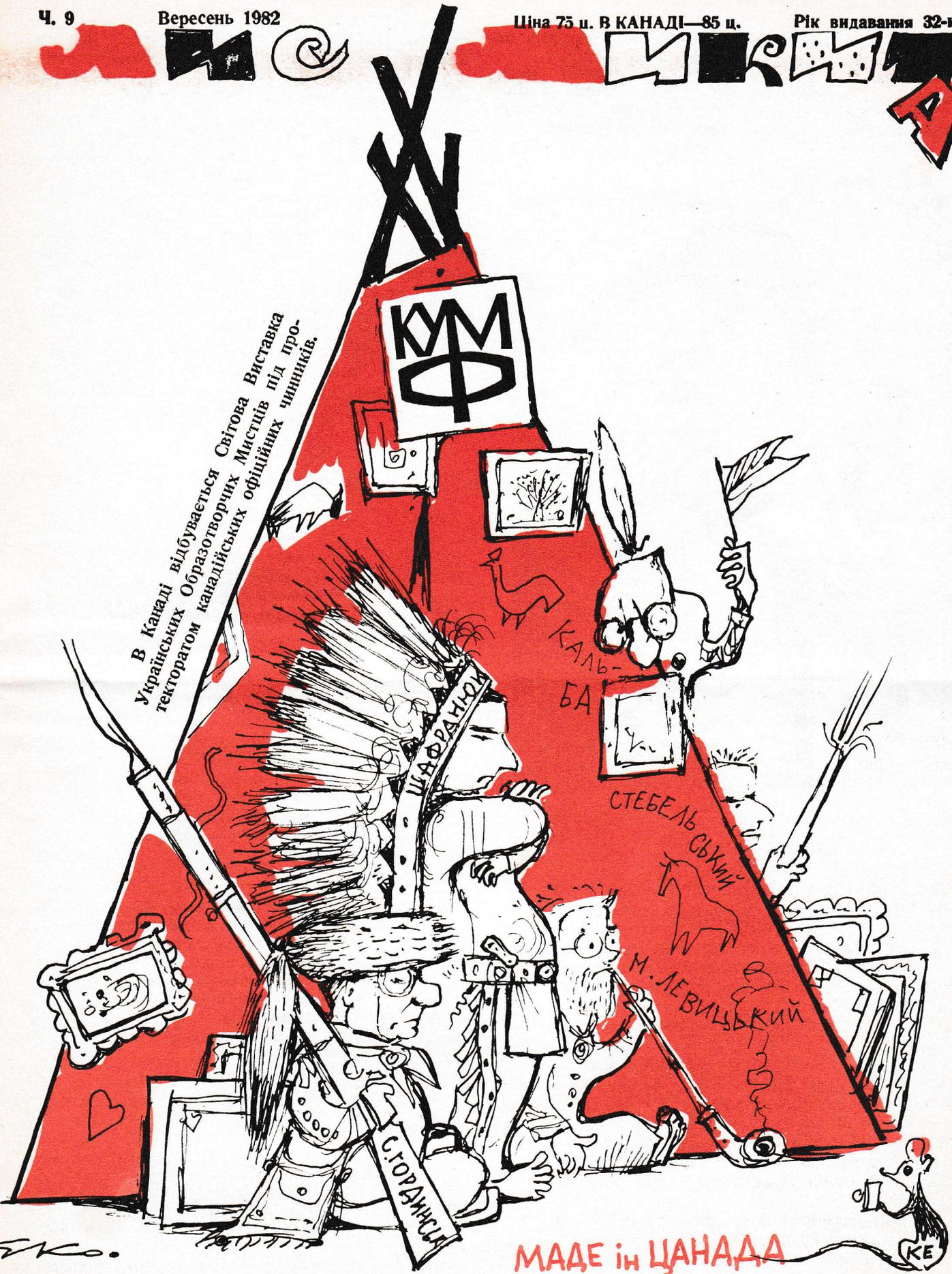

В Канаді відбувається Світова Виставка
Українських Образотворчих Мистців під про-
текторатом канадійських офіційних чинників.

ШАФРАНЮК

КАЛЬ-
БА

СТЕБЕЛЬСЬКИЙ

М. ЛЕВИЦЬКИЙ

СТОЯНИСЯ

МАДЕ IN ЦАНАДА

КЕ

S.K.O.

24 вересня, цього, 1982-го року, сповнилося 60 років, нашому Співробітнику, Письменникові-Гумористові, Миколі Понеділкові, якби не Йо-

го передчасна смерть, на 54-му році життя...

Світлій пам'яті незабутнього Автора „Смішних Сльозин“ присвячуємо оці наші рядки.

„ПУГАЧІ“ (Спомин)

Це діялось в Місті Братньої Любови — Філадельфії, розуміється. Відбувався концерт Сумівського тріо „Соловейки“, під керівництвом проф. Зої Маркович, а ми, два карузельники з Нью-Йорку, як нас тоді називали, покійний друг Микола, і я, переплітали їхні солов'їні трелі своїми гуморесками.

Під час перерви зайшли привітати нас місцеві друзі, приятелі, між ними і земляки Миколині ще з діпівського табору на Шлясгаймі: тато, мама і дві доні в „тоненьких“ роках, а понаському сказавши, „тінейджерси“.

— Що ж це ви, дівчатка, з ума зійшли? — заговорив басовитим голосом земляк, звертаючись до „Соловейків“. — Такі гарні, молоді пташечки, а взяли собі за партнерів таких двох старих пугачів!

— Мамо, мамочко, а що таке пугач? — зашебетала молодша доня.

— Дурна! Хіба ти не знаєш?.. Пугач — це

чоловік від сови, — пояснила старша, яка закінчила з відзначенням Курси Українознавства.

Ну, і почувались ми тоді обидва, з Миколаю Васильовичем, ніби голий в терню, — як говорили в Старому Краю. Що ж це таке, люди добрі! Ви приїжджаєте до земляків, сусідів, щоб принести їм декілька хвилин розваги чи розради, простягаєте їм своє скomorоше серце, як на долоні, а вони — ось, як тобі віддячуються: називають тебе пугачем, та й ще старим, навдобавку! Оце тобі місто братньої любови, нехай воно згорить! — хвилювався сердешний друг Микола...

Після концерту, ми таки не втерпіли і пішли на скаргу до мистецького керівника ансамблю, пані професор Зої Маркович.

— Пані Зое, — говоримо, — чи це не скандал! Ми — ваші партнери, спільно ділимо скomorошу долю і недолу, бо за гонорари немає чого й згадувати, нас тут тужко ображають, на-

Хоч з Херсонських він степів
Галичанин — пів-на-пів.

Як Микола Чудотворець
Він чарує — чуда творить.

На пів року десь зникає,
Що він робить? Хто то знає!?

Потім, мов на небі зірка,
Блисне його новель збірка.

А потім рецензій ряд,
Мов би справжній Зорепад.

Баха він над все кохає,
Але від дівчат тікає.

В кожному місті є дівчина,
Що за Понеділком гине.

Йй хоче ту приємність мати —
Хоч раз з ним затанцювати...

Але вірний він одній,
„А“ маленькій — мрії-мрій.

В Едмонтоні в зимнім краю,
Там Микола друга має.

Йому серця все тепло,
Відає друзям на зло.

В Едмонтоні льоди тають,
Ми-друзі, тут, замерзаєм...

Уля-Ля

зивають „пугачами“, та й ще старими, а ви не-ласкаві, хоч би одним слівцем взяти нас в оборону!

— А добре вам так! — загомонила піднесе-

ним голосом пані професор. — А хіба це неправда? Хіба ви не пугачі?.. Якби ви були одружені, тоді жадна дівчина не відважилася б назвати одного чи другого „чоловіком від сови“, бо тоді в кожного з вас була б своя жіночка, як ягідка! А не хочете женитись, так тоді задовольняйтесь совами!

Нещастя, кажуть, не ходить одним, а в парі... Ледве пані професор скінчила свою агітаційну промову на матримоніальну тему, як тут не знати звідки, ніби з-під землі вискочив, директор знаного подружнього бюро „МЕТА“, пан доктор Микола Ценко, з готовими до підпису, анкетами...

— Кого тут треба женити? — скрикнув боювим тоном. — Давайте його сюди!

Ми втекли притьом з Міста Братньої Любови, відрікаючись, — скромних, зрештою, гонорарів...

І кер...

Лис Микита Дорогий, хоч і не рідний, Стрийку, Лисе Микито!

Як сам добре знаєш, ця коса є збудована так, що тне тільки тоді, коли її ведеш від **права до ліва**. Яке ж було моє здивування, коли на виставці образів під час прекрасного і багатолюдного українського фестивалю у Нью Джерзі я побачив косаря, що косив від **ліва до права**, а побіч нього образ жінки, що жала **лівою** рукою. Коли б таке було притрапилося у моєму рідному селі — то все село бігло б дивитися немов на якусь дивовижу.

Твій нерідний небіж

Степан Микита

Вельмишановний Пана Редакторе!

В похвалу Вам і Вашому журналові „Лис Микита“, з приємністю приходить констатувати, що Ваш Журнал, частенько передруковує з польського, париського журналу „Культура“ знамениті політичні жарти, анекдоти, а то й цікаві спостереження.

Дозвольте і мені докинути до цього віночка одну квітку, а то спостереження знаного російського дисидента, письменника Владимира Буковського, що його кілька років тому совети виміняли за свого супер-шпйона, полковника Абея, хоч це тільки одна машкара цього майстра контррозвідки.

Коли вже після „товарообміну“ журналісти спитали В. Буковського, як він пережив перші моменти зустрічі з вільним світом, той відповів, що не мав забагато часу призадумуватись над цим, бо сидючи скулений в літаку Аерофлота, що поволі приземлювався в Швайцарії, він, Буковський, оглядав кайданки на своїх руках, в які його заковано ще в Ленінграді...

— Приглянувшись їм уважніше, — розповідав Буковський, — я запитав виритий на

кайданках напис англійською мовою: „Made in USA“.

Дальші коментарі, як то кажуть, зайві... З глибокою до ас пошаною — теж колишній дисидент, В. Б.

ЕКА

Хоч у вісімдесятиліття
Вже не грозить безробіття,
Й не журиться чоловік,
Як коротать дальший вік,

Та в неструдженого Ека
Й дальше об'ємиста тека:
Плянв-задумів, стремлінь
Для грядучих поколінь...

Гумореска, вірш-сатира
І нова карикатура,
Все на злобу дня у нас...
Де бере ВІН на це час?

Просім Бога, щоб в ці свята
Зберігав нам Ювілята
Ще на много, много літ!!!
А від себе шлю привіт:

Щоб в **ДВОТИСЯЧНОМУ РОЦІ**
В Ріднім Краю (по тім боші!)
Появився „Лис Микита“
За редакцією ЕКА!!!

Микавка

МИРОНОВІ ЛЕВИЦЬКОМУ
з нагоди появи його
ЛІХТАРІВ

Здобра річ, коли маляр
Книжку надрукує:
Тоді його обкладинка,
„Гудзік“ не коштує!

◆ Після того, як нововибрана Екзекутива Українського Народного Союзу одногласно схвалила дати 20 тисяч доларів дотації Комітетові за Правопорядок в УККА, в листах до Редакції „Свободи“ раз-у-раз повторяється питання її читачів: „Кому дістануться ці гроші на випадок, якби Комітет за Правопорядок договорився і з'єднався з теперішнім УККА?..“

◆ Нас інформують, що з перекладом Історії України-Руси проф. Михайла Грушевського на англійську мову вийшла довша затримка з цих причин, що Мовознавча Комісія НТШ вирішила, що цей древній науковий твір треба спершу перекласти на українське, що й тепер і робиться.

◆ З достовірних гантерських джерел довідуємось, що стилевий будинок, який тут будеється під досвідченим оком пана майстра Костева, не буде резиденцією отця декана Макаревича, як дехто фантазує, а парафіяльним домом, призначеним для потреб громади.

◆ Українські футурологи передбачають, що якби несподівано настала велика потреба і вібухла Вільна Україна, то цей історичний факт невідмінно станеться на Флориді, де наші земляки мають міцну українську мафію і свого готового сенатора, в особі д-ра Павла Юзика з Канади. (т. а.)

◆ Редакцію „Лиса Микити“ запитують: „Цікаве, чому в щоденнику „Свободи“ так часто розписуються про Патріярхат, якщо в цьому видавництві, так в редакції, як в адміністрації, всевладно розпанюється матриярхат?..“

◆ З Головного Комітету Підгаечан інформують, що навіть такий регіональний патріот Бібречкого повіту, як Іван Керницький-Ікер, зрадивши рідну Бібреччину, друкує свої гуморески в детройтському „Слові Підгаечан“!

Вигідні засоби транспорту на Світову Мистецьку Виставку в Торонто... для незмоторизованих мистців

Він є Доктор на три шприци,
Кожна ідеальна:
Професійна, наукова,
і патріярхальна!

З НІМЕЧЧИНИ

На 32 конгресі „Церква в потребі“, що відбувався початком серпня в Кенігштайні біля Франкфурту, був і чималий гурток українців. Один молодий наш богослов, що студіював теологію в Любліні, згадав, що вони, українські богослови, під час реколекцій 1979 р. в люблінській семінарії начислили з олівцем в руці, що польський священик, який проводив реколекції, впродовж своєї тричвертигодинної проповіді згадав 111 разів „Польща“ і „польський“.

„От нам треба молитися, щоб наш коад'ютор бодай 11 разів згадав у своїй проповіді Україну“, зауважив один дуже поважаний професор з Америки, що брав участь в цьому конгресі.

А. Г.

ЗУСТРІЧ

- Гоп, гоп!
- Скоб!
- То ти?
- То я!
- Та йой!
- Та не?!
- Бігме!
- Куди і де?
- Я де-не-де.
- Ова!
- Го-го!
- Фіть, фіть!
- Маленький світ.
- Пора іти!
- Та йой!
- Чи панна ти!
- Та не???
- Я хлоп!..
- Кооооп!..
- Скоб!

ММ

Життя в Торонто

Скажіть, в якому місті зустрінете такі дивні випадки, як в Торонто, де часто ім'я зовсім підходить до виконуваної професії:

- священик — отець Нєбєсний
- директор кредитівки — Шахраюк
- власник м'ясарні — Худоба
- погребник — Кардинал
- учитель — Шкільник
- кухарка — Маселко
- власник крамниці — Мархєвка

Є теж імена, що зовсім навпаки:

- Грубий — є дуже худий і дрібний,
- Чорний — білявець — синьоокий,
- Білик — чорнявий і смуглявий,
- Біда — досить заможний,
- Журба — справжній весельчак,
- Смішко — похмурий, зажурений.

Р.

На що збирають?

В одному церковному бюлетені зазначено аж 25 збірок, що відбулися минулого року: коляда, таця, мозаїка, лавки, будова церкви, контрактор, льотерія, патріархальний фонд, колекта, дар любови для Патріярха, школа, опал, „Петрів гріш“, квіти до Божого гробу, цвинтар, Дієцезальний фонд, павук, квіти на місяць травень, „Шлях“, вікна-вітражі, іконостас, катол. преса, місія, дар любови для єпископа, Духовна семінарія.

НА ВУЛИЦІ

- Ви так пізно з праці?
- Так, бо я заснув...

НАШІ КОНФЕРЕНЦІЇ

- Як вам удалася конференція?
- Знаменито! Всі привітали мене з отвертими устами...

ПОЧУТТЯ ГУМОРУ

- Знаменита річ, що Совети не мають зовсім того, що ми називаємо „почуттям гумору“.
- Думаю, що якби мали оте „почуття гумору“, то не було би зовсім советів.

ЗАСЛУХАНІ РОЗМОВИ

- Моя жінка не є жодна Альфа і Омега! Вона — порядна жінка!

- Навіть у Святім Письмі написані: не пожадай жени ближнього свого надаремне!..

Третя еміграція

- Ви вже улаштувалися?
- Ні, я ще працюю.

ЧЕРВОНИЙ ЧІНІЗ-ХАН-НАЧЕ КОРОВА ЯЗИКОМ-ЗЛИЗАВ ГЕЛЬСІНСЬКУ ХАРТІЮ

ВІЩУНИ

Від непам'ятних часів, або, як то наші старі, бували люди любили розказувати: „ще за короля Тимка — як була земля тонка“ — жили такі віщуни, що передбачували і віщували майбутнє. Тодішні люди вірили їм і нічого не починали, доки не „засягнули язика“ у свого віщуна.

У Франції жив у 16 столітті славний лікар-віщун Нострадамус, що залишив книгу своїх віщувань. Він передбачив багато подій: Наполеона, обі світові війни, Гітлера, численні землетруси та стихійні нещастя. Приближається час, коли за його віщунням, якийсь арабський диктатор почне третю світову війну.

За княжих часів, в половині 11 століття і на початку 12 ст. жив віщий Боян, поет і співак, княжий дружинник, що оспівував подвиги наших князів, як про це згадує автор „Слова про похід Ігоря“. Наші князі й гетьмани напевно мали своїх віщунів але про них ніхто не згадав, а може згадки пропали серед постійних воєн?

У 18 столітті жив на Правобережній Україні віщун козак Мусій Вернигора, що про нього згадує „Котляревський в „Енеїді“. Серед пророчтв про Україну він так віщував:

„Господь Бог тримає Україну під своєю опікою, хоч, за незберігання Його наказів, на нарід найшла неволя панів, голод, зараза і війна... Україна зазнає ще щастя, але надійдуть для неї часи, коли стануться великі речі. Говорив би я про них, та боюся, щоб Дніпро не виступив зі своїх берегів“...

Вернигора передбачив незвичайно точно три розбори Польщі, війни й упадок Наполеона.

В американських журналах друкують багато віщувань, але наша преса їх не містить. Останні віщуння передбачають:

Президент Реген уступить при кінці року із-за слабого стану здоров'я, віцепрезидент Джордж Буш займе його становище.

Аргентинські терористи виконають у Вашингтоні невдалий замах на державного секретаря.

Річард Ніксон розкриє нові тайни „Вотергейту“ та буде знов кандидувати.

Брак харчів в СРСР заставить сов. уряд повести більш примирливу політику щодо Америки й вільного світу.

Висланники лівійського диктатора Кадафі будуть намагатися виконати замах на през. Регена, та це їм не вдасться.

Війна між советськими й американськими космічними сателітами вибухне в 1984 р.

В Нью-Йорку будуть цього літа заворушення на тлі безробіття.

Землетруси навістять цього літа Нью-Йорк, Каліфорнію, Південну Америку, Аргентину, острови Мальвінас, Італію й Китай.

Археологи відкриють у Мехіко руїни старо-

винних міст Маїв, між ними і повітряне судно з іншої планети.

Спеціальні команди з Америки й Англії схоплять Аятолю Хомейні, диктатора Ірану, та поставлять його перед міжнародний суд за масові присуди смерті на його противників.

При кінці цього року на Близькому Сході вибухне нуклеарна бомба, що доведе до світового нуклеарного роззброєння.

Науковці віщують 30 років дуже холодних зим, що мже привернути знов льодову добу.

Це тільки мала частина з того, що віщують американські віщуни й віщунки. А що ж віщують наші Вернигори? На жаль, їх так мало, „як кіт наплакав“! Тільки дуже рідко появляються в нашій пресі статті, з деякими віщуннями.

А нам треба перед кожними зборами, кожною конвенцією, кожним конгресом розпитати віщунів, „як на турка стати“, щоб „і в нас, і у вас завжди був гаразд!“

Чи ж не треба було розпитати віщунів, що робити з дисидентами? А то зразу „пустили на великий бубен“, — і вийшла „велика плюсква!“

Як можуть американські віщуни писати до американських журналів, то чом наші віщуни не пишуть до „Лиса Микити“?

Кум Наум

Лекція мовознавства

Учитель: — Назвіть найпопулярніше слово в словнику сучасної англійської мови.

Кляса — мовчить.

Учитель: — Зачинається на „а“.

Кляса (в один голос): — Аборт!

СИТУАЦІЯ В ПОЛЬЩІ

Варшавські „Шпількі“

„Свобода“ ч. 119/82 „ВИСТАВКА КОЗАКІВ У ГАНТЕРІ“

Ця новинка починається так:

„Український ГАРВАРД набирає щораз більше характеру малярської оселі, дехто навіть порівнює його з Космачем“ ...

(А я й не знав, що в Космачі була Катедра Українознавства і що Козаки там виставлялись...)

„Америка“ ч. 27 ІСТОРИЧНИЙ АТЛАС УКРАЇНИ

Там є таке речення (мова про мапи, які представляють усі доби України):

„Для кожної мами (має бути мапи!) є спровідне пояснення українською мовою...“

(Ну, а хіба тати такого пояснення не потребують?)

„Свобода“ ч. 148 „КОНГРЕС СХВАЛИВ ПЛЯН ЗБРОЄННЯ“

У прикінцевих колонках читаємо таке:

„... публічна опінія враз з усіми демонстраціями в цій справі має великий вплив на політичних доячів.“

(Цікаво знати, що може мати великий вплив на наших власних доячів?)

„Свобода“ ч. 150/82 „ЕКОНОМІЧНА ПАНОРАМА ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ“:

„Місячна платня добре плаченого й фахового робітника виносить десять мільйонів нових поезій — ...“

(У нашій дійсності, щоб оплатити одного фахового робітника, треба б що п'ятому українцеві — нас бо 50 мільйонів — написати раз у місяць бодай одну поезію.)

Одна наша газета видрукувала виправдання за друкарський чортик, а цей чортик мусів мати „сєнс оф юмор“, як кажуть американці, бо помішав слова так: замість „кириличних друків“ вставив НЕПРИЛИЧНИХ..., а замість „але скромний“ дав слово „НЕ скромний“ ...

А це пригадало мені бесіду одного нашого „золотоустого“ промовця, що на одному бенкеті представляв бесідника і так помішав слова: замість „надійний і безпретенсійний громадський діяч“ сказав: „претенсійний і...безнадійний!!!“

Уривок з листа до мене від приятеля, якому померла дружина:

„Ти щасливий, що можеш їздити на вакації, бо я по смерті (забув додати дружини!) на вакації не вибираюсь!“

З одної рецензії в пресі: „Всі точки були на високому рівні і вони скріпили веселий настрої та були часто ОПЛАКУВАНІ“ (замість „оплескувані“).

УВАГА, ФЛЬОРИДА!

Близько українського культурного центру в NORTH PORT-ITA мінеральних вод у “WARM MINERAL SPRING” можна набути землю під будову дому, широку на 80x125 довгу, дорога вже під асфальтом, ціна дуже приступна — від дол. 2500.00 вгору.

Звертатися по інформацію до

WALTER KUKURBA
REALTOR ASSOCIATE

159 S Tamiami Dr. N.W. Office (813) 625-4193
Port Charlotte, FL 33952 Eves (813) 629-6027

Правда є одна, а людей багато.
Його життя висить на чужому волоску.
Однодумці є ті, що не думають.
Не треба аж весни, щоб побачити, які ми є зелені.
Всі хотять меду, але ніхто не хоче бути бджолою.

З вакаційних зайнять

(Спостереження малого внука)

- Що дідунько робить на вакаціях?
- Б'є мухи.
- А бабуня?
- Рахує трупів: Раз, два, три, чотири, вісім.

Куди йдем, то йдем —
В “Діадем” зайдєм.
Не довго треба ходити:
Просто з “Лиса Микити”!

По-дорозі з “Лиса Микити” зверніть, будь ласка, увагу на виставу осінніх мод і фасонів у цій, широко популярній між своїми та чужинцями, українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРИ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
“DIADEM”, 142 Second Ave., N.Y. City

**НА
ХЛОПСКИЙ
РОЗУМ**

Міцязозулі

ЦІНА 12.50 ам. дол.
ЗАМОВЛЯЙТЕ У КНИГАРНЯХ, АБО
У В-ТВІ ЛИСА МИКИТИ

ВІЗИТ

— Коли б ти знав, —
каже жінка чоловікові, —
як мені не хочеться йти
до цих наших сусідів!

— А думаєш мені хо-
четься? Але уяви, як вони
зрадіють, коли ми не при-
йдемо...

— Ти правий! Йдемо!

З ЕПГРАМ

НА 40-РІЧЧЯ УПА
Таке лихо в нас скоїлось,
Краще не казати:
Вийшли з бункрів дві УПА,
Зачали стріляти!

Повакаційне

(Під Павла Тичину)
Дим. димок, із „Тайот“,
Як молоді літа...
Не той тепер містер Квас,
„Союзівка“ не та!

Компромітація

Танцюристів одному
Моральна наука:
Щоб не кидав головою,
Бо впаде перука!

Па п а й

Пам'яті організатора

Під таким заголовком
читаємо в „Свободі“ Ч.
150 посмертну статтю, де
написано таке:

Микола Ткачук -
Ніколс. Чому Ткачук став
ще й Ніколс, — не знаю, не
питав його. Щось видно
перебігло йому дорого.
мусів стати Ніколсом.

Світлої пам'яті Микола
все був для мене Ткачуком,
не міг я привикнути до
іншого прізвища, бо Ткачук
— чисто українське прізви-

Розбираючи далі рі-
зні гарні прикмети небіж-
чика, читаємо:

Він був великим
ентузіастом спорту,
головно полювання на
олени і канадські муси. Як
добрий стрілець, ніколи не
стріляв надармо, тож
падали канадські гуси,
куропатви й перепелиці.

Мусимо ствердити, що
в нашій пресі щораз бі-
льше некрологів на-весе-
ло.

— чи нам треба другого УКК?

— А чи нам треба було першого!?

НА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ ТЕМИ

● Струк написав у „Сучасності“ статтю, як чи-
тати Емму Андієвську, а тепер було б добре,
якби хтось написав, як читати статтю Струка.

● Відколи почали цитувати Рубчака, Рубчак
перестав цитувати інших.

● Перед літературною конференцією в Урбані
в університетській бібліотеці сидять поруч себе
Сидоренко і Розумний. Останній позіхнув.

Сидоренко: Ви погано спали, колего?

Розумний: Ні, я перечитую свою доповідь.

● З від'їздом Ярослава Рудницького з Вінні-
пегу до Монреалю Яр Славутич переніс столи-
цю українців Канади до Едмонтону, так як ко-
лись Константин переніс Рим до Царгороду.

● Сказав Шевельов на бенкеті конференції ук-
раїнської літератури в Урбані, що в українсько-
му літературознавстві забагато генералів.

● На конференції в Урбані було три категорії
доповідей: не було доповідей, були деякі допо-
віді і була одна наукова доповідь, сказав Руб-
чак.

Ми Вам, гості вакаційні,

Підамо ідею:

Як заглянете в Нью-Йорк —

Скочте в „Орхідею“!

По-дорозі на вакації чи з вакацій, завжди цікаво й пов-
чально відвідати українське середмістя Нью-Йорку, в цент-
рі котрого, зараз біля крамниці „ЕКО“, знаходиться той
знаний український артистичний ресторан, головна квартира
студентської богемі

Пані МУШКИ ПІДГОРОДЕЦЬКОЇ
ORCHIDEA RESTAURANT
145, Second Ave., N.Y. City.

„Розмова квітів“

Молодець до дівчинки в
парку:

— Чи не пішли б зі
мною на каву?

— Дякую, ні!

— Я не пропоную цьо-
го кожній дівчині!

— А я не відмовляю
того кожному!

ПРЕСФОНД

\$22.00 — Др. Р. Граб,
Др. С. Гренчишин

\$20.00 — Др. Я. Музич-
ка

\$14.50 — І. А. Гриневич

\$13.00 — Др. А. Г. Гор-
бач, о. В. Грабець

\$10.00 — Др. М. Бару-
севич, Я. Герман, о. М. І.
Гундяк

\$8.00 — Т. Загаєвич,
В. Савчишин

\$7.00 — Д. Бунт, З. Ва-
силькевич, Др. М. Дудра,
М. Мітрінга, Р. І. Оста-
шевський, М. Суховерсь-
кий, В. Чайковський, Д.
Хоман

\$6.00 — В. і А. Петри-
шин, М. Підгородецька,
А. Струк.

\$5.00 — С. Гавриш, Л.
Гільтайчук, Др. В. Кіналь,
Е. Стельмах, А. Хом'як.

\$4.50 — М. Алексевич,
М. Лапка.

\$4.00 — А. Білик, П.
Дуда, І. Кравчук, О. Мак-
симів, Н. Масюк, П. Тка-
ченко, О. Фальтин, М. Я-
росевич.

\$3.00 — А. Гичко, Я.
Іванусів, І. Шостак.

\$2.50 — Б. Шарко.

\$2.00 — Н. Буряк, В.
Величко, М. Галів, І. Іва-
ник, Г. Гаєцький, Д. Ковч,
Б. Кондра, Я. Коморовсь-
ка, В. Літинський, І. Ло-
тоцький, В. Мазяр, М.
Мельник, С. Микита, А.
Павлюк, М. Пастушак, С.
Процик, П. Семенюк.

\$50.00 — І. Кедрин-
Рудницький.

\$25.00 — А. Драган.

\$20.00 — Др. Рубич.

„THE FOX“

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210
Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak